

Till trafikförsäkringsbolagen

Rätt till omprövning av livränta i sänkande riktning har inte ansetts föreligga då sjukbidrag/förtidspension sedermera beviljats den skadade på grund av annan orsak än trafikolyckan.

I yttrande den 2 maj 1990 anförde nämnden följande.

"N N, som är född den 8 februari 1937, ådrog sig vid en trafikolycka den 21 juni 1977 skador i vänster fot. Invaliditeten bedöms till 15 % definitivt.

Nämnden har avgett slutligt yttrande i ärendet, varvid bl a förordades ersättning för inkomstförlust med 12 800 kr för år för tiden 1 november 1984 till dess att N N fyller 65 år.

På hösten 1986 återkom N N till bolaget och meddelade att hon drabbats av blodproppar i vänster ben och att hon på grund därav troligen skulle bli beviljad helt sjukbidrag. Blodpropparna anses inte ha något samband med den ursprungliga fotskadan. Hon beviljades helt sjukbidrag från och med maj 1986 med 43 692 kr per år. Sjukbidraget är numera utbytt mot hel förtidspension, som utgår med 52 513 kr per år från och med mars 1989.

Under återopande av att sjukbidraget/förtidspensionen betydligt överstiger utgående inkomstförlustersättning anser bolaget att någon sådan ersättning ej längre bör utgå.

En förutsättning för omprövning i detta fall måste enligt nämndens mening vara, att det föreligger ett samband mellan den ursprungliga trafikskadan och de senare uppkomna besvären. Sjukbidraget/förtidspensionen utgår emellertid på grund av annat än trafikskadan, och det finns således inte något sådant samband som måste krävas för en omprövningsrätt. Nämnden finner därför, att bolaget inte kan anses äga rätt att på skäl som bolaget har anfört få trafikskadelivräntan omprövad i sänkande riktning.

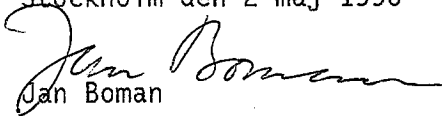
I anslutning härtill vill nämnden ur motiven (departementschefens uttalanden) till 5 kap. 5 § skadeståndslagen - där omprövningsrätten är lagreglerad - återge följande två avsnitt.

'Sin främsta betydelse får bestämmelsen om omprövning vid skadestånd för framtida inkomstförlust. Omprövning kan i detta fall aktualiseras både av en inte förutsedd ändring i den skadelidandes medicinska status och av att hans arbetsförhållanden har blivit annorlunda än man antog vid skadeståndets bestämmande. Det bör dock observeras att bestämmelsen kan tillämpas endast om det föreligger ett orsakssammanhang mellan den ursprungliga skadan och de nya omständigheter som visar sig ha inverkan på förvärvsförmågan. Om en invalidiserad person - mot vad som har antagits vid den första prövningen - ställs utan arbete, måste det visas att uppsägningen har föranletts av invaliditeten. Har den skadelidande sagts upp på grund av arbetsbrist, kan han

inte begära omprövning, om det inte visar sig att han därefter på grund av sin invaliditet går utan arbete betydligt längre tid än han skulle ha gjort om han hade varit oskadad. Som jag har nämnt i specialmotiveringen till 5 kap. 1 § måste han dock i viss utsträckning utnyttja omskolningsmöjligheter eller ta arbete på annan ort osv.

Beträffande livränta kan omprövning ske även till den skadelidandes nackdel. Som jag har sagt i den allmänna motiveringen torde detta dock komma i fråga endast i sällsynta fall. En sänkning av skadeståndslivränta bör i princip ske bara i sådana fall där det skulle framstå som stötande att livräntan utgår med oförändrat belopp. Ett typfall är att en skadelidande, som tillerkänts en hög livränta därför att han bedömts som helt arbetsoförmögen på grund av skadan, sedermera visar sig kunna utföra förvärvsarbete i betydande omfattning."

Stockholm den 2 maj 1990

Jan Boman